

RECHT IN DE ONDERNEMING

Ondernemingsrecht evolueert voortdurend en roept ongetwijfeld ook bij u heel wat concrete vragen op. Wij zoeken antwoorden, die wij met "Recht in de Onderneming" bevattelijk met u willen delen. "Recht in de Onderneming" verschijnt driemaandelijks.

In Recht in de onderneming I nr. 3 - 21 december 2010:

Toch nog diamanten onder de kerstboom. De voorlopige bewindvoerder als wegbereider voor de curator.

De afwijzing van de aanvraag tot faillissement van Brink's Belgium vestigde opnieuw de aandacht op een weinig gebruikte mogelijkheid waarin de faillissementswet voorziet. De voorzitter van de rechtbank van koophandel stelde twee voorlopige bewindvoerders aan die tijdelijk het bestuur van de onderneming vervangen. Let wel, het faillissement is daarmee niet afgewend, integendeel, deze beslissing impliceert dat de faillissementsvoorwaarden vervuld zijn.

[Lees meer...](#)

Sociaal strafrecht: nieuw wetboek is een feit

Op 1 juli laatstleden verschenen in het *Belgisch Staatsblad* twee wetten die leiden tot de invoering van het Sociaal Strafwetboek (Ssw.). Dit nieuwe wetboek beoogt de coördinatie en hervorming van het sociaal handhavingsrecht. De impact op de praktijk mag allerminst worden onderschat.

[Lees meer...](#)

Slachtoffers van medische ongevallen niet langer in de kou?

Na een jarenlange zoektocht en enkele vergeefse pogingen, ambieert de Belgische wetgever thans een oplossing te bieden aan patiënten die zich als gevolg van een medische fout of een therapeutisch risico geconfronteerd zien met dure en tijdrovende gerechtelijke procedures vooraleer hun schade vergoed te krijgen.

[Lees meer...](#)

Vergeet uw bodemattest niet

Een verkoper die nalaat een bodemattest bij de ondertekening van een onderhandse akte over te leggen aan de koper riskeert hoedanook de nietigheid van de koop-verkoop, zelfs als uit het bodemattest naderhand blijkt dat er geen verontreiniging is. Het Hof van Cassatie is in deze onverbiddeijk : een koper die na het ondertekenen van de onderhandse akte en voor dat de authentieke akte wordt verleden van de verkoper een zogenaamd blanco-attest overgelegd krijgt, kan zonder dat dit noodzakelijk rechtsmisbruik uitmaakt, de nietigheid van de koop inroepen (Cass. 24 juni 2010).

Toch nog diamanten onder de kerstboom. De voorlopige bewindvoerder als wegbereider voor de curator.

Annick Alders

Advocaat

annick.alders@crivits-persyn.be

De afwijzing van de aanvraag tot faillissement van Brink's Belgium vestigde opnieuw de aandacht op een weinig gebruikte mogelijkheid waarin de faillissementswet voorziet. De voorzitter van de rechtbank van koophandel stelde twee voorlopige bewindvoerders aan die tijdelijk het bestuur van de onderneming vervangen. Let wel, het faillissement is daarmee niet afgewend, integendeel, deze beslissing impliceert dat de faillissementsvoorwaarden vervuld zijn.

Een dergelijke maatregel wordt op vraag van elke schuldeiser of desnoods ambtshalve door de rechtbank opgelegd en beoogt het actief van de onderneming veilig te stellen in afwachting van het faillissement. Op die manier wordt het de onderneming onmogelijk gemaakt haar activa al dan niet geruisloos te laten verdwijnen in de aanloop tot het faillissement. Het belang van de schuldeisers staat in deze situatie voorop, niet langer het belang van de eigenaars van de onderneming.

De aanstelling van een voorlopige bewindvoerder, die garanties moet bieden op het vlak van onafhankelijkheid en onpartijdigheid, heeft een louter bewarend karakter en is erop gericht voor schuldeisers schadelijke handelingen te verhinderen. De voorlopige bewindvoerder komt in de plaats van het bestuur. Zijn specifieke bevoegdheden worden strikt omschreven door de voorzitter van de rechtbank en kunnen betrekking hebben op het volledige of een deel van het actief van de geïndiceerde onderneming, maar kunnen worden gewijzigd wanneer dit noodzakelijk blijkt om de activa van de onderneming te bewaren.

Dat deze bevoegdheden zeer ruim kunnen zijn, bewezen Alain Zenner en Gerard Delvaux. Zij slaagden er immers in het actief van Brink's Belgium dat reeds virtueel was overgedragen aan een derde, te recupereren.

Weet dus dat de faillissementswet u als schuldeiser een ultiem middel aanreikt om de verarming van uw schuldenaar tegen te gaan en de voor u schadelijke voorbereiding van het faillissement onder de loep te nemen. U moet deze procedure evenwel combineren met een vordering tot faillietverklaring. Zoniet, kan de voorlopige bewindvoerder zijn mandaat niet opnemen. Met deze procedure krijgt u evenwel geen bevoorrechte positie tegenover de andere schuldeisers en moet u nog steeds de gevolgen van de samenloop ondergaan wanneer het effectief tot een

Rijk door de roulette ?

Een casino had 400.000 euro uitbetaald aan een gelukkige gokker. De roulette bleef de gokker goed gezind, hij won nog eens 200.000 euro, maar het casino vond het welletjes. Zo veel geluk, dat moest wel fraude zijn. Gokker en casino procedeerden: de ene om zijn winst te krijgen, de andere om het uitbetaalde terug te vragen. In een arrest van 25 oktober 2010 wees het hof van beroep te Gent beide vorderingen af. Artikel 1965 van het burgerlijke wetboek laat voor een speelschuld geen rechtsvordering toe. Hou dit toch maar in gedachten voor u geld "investeert" op de roulette! Hoe hoger de mogelijke winst, des te hoger het risico.

De notaris als vastgoedmakelaar?

De aloude juridische vete tussen vastgoedmakelaars en notarissen werd beslecht door ons hoogste rechtscollege. Volgens het Hof van Cassatie mogen notarissen in de regel aan vastgoedbemiddeling doen niettegenstaande het commercieel karakter van makelarij (Cass. 11 juni 2010).

faillissement komt.

Het faillissement hoeft uiteraard niet noodzakelijk te volgen op de aanstelling van de voorlopige bewindvoerder. Soms kan het volstaan dat het actief wordt geconserveerd, waarop een overnemer voor één of meerdere actiefbestanddelen of zelfs de aandelen kan worden gevonden, zodat de onderneming opnieuw in veilig(er) vaarwater terechtkomt. In dat geval kan mogelijks een faillissement worden voorkomen, waarna het mandaat van de bewindvoerder van rechtswege vervalt.

Geen dubbele bestraffing

Er is geen cumul mogelijk tussen een sanctie wegens een strafrechtelijke inbreuk en een administratieve sanctie met een strafkarakter, wanneer zij de bestraffing uitmaken van dezelfde feiten. Het algemeen principe "non bis in idem" werd aldus nogmaals bevestigd, ditmaal inzake bestraffing van fraude met werkloosheids-uitkeringen (Arbh. Brussel 11 augustus 2010, A.R. nr. 2002/AB/43.540)

Gebrek aan inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen kan u zuur opbreken

Een handelsonderneming dient voor elk van haar activiteiten een inschrijving te nemen in de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO). Indien zo'n onderneming een vordering instelt voor een rechtbank (bv. in betaling van facturen) gebaseerd op een activiteit waarvoor zij op datum van de dagvaarding niet ingeschreven is in de KBO, is zo'n vordering krachtens de KBO-wet onontvankelijk. Dit principe werd nogmaals bevestigd in het recent gepubliceerd arrest van het hof van beroep te Brussel (Brussel 20 november 2008,

[top](#)

Sociaal strafrecht: nieuw wetboek is een feit

Jeroen Lorr,
Advocaat
jeroen.lorre@crivits-persyn.be

Op 1 juli laatstleden verschenen in het *Belgisch Staatsblad* twee wetten die leiden tot de invoering van het Sociaal Strafwetboek (Ssw.). Dit nieuwe wetboek beoogt de coördinatie en hervorming van het sociaal handhavingsrecht. De impact op de praktijk mag allerminst worden onderschat.

Het sociaal handhavingsrecht ziet toe op de naleving van het sociaal recht en beteugelt overtredingen. Het bepaalt ook de spelregels voor sociale inspectiediensten. Tot voor kort lagen de verschillende bepalingen van het sociaal handhavingsrecht verspreid over tientallen wetteksten.

Het nieuwe Sociaal Strafwetboek probeert dit te verhelpen: het heeft in eerste instantie een coördinerend oogmerk. De wetgever kiest daarbij voor een aanpak die nauwer bij de huidige inzichten aansluit. De belangrijkste aanpassing is allicht het nieuwe systeem van gradaties. Ieder misdrijf wordt ondergebracht in een van de vier vakjes, naargelang het sanctieniveau. We sommen ze hieronder kort op:

- **Niveau 1:** lichte inbreuken die strafbaar zijn met een administratieve boete van 10 tot 100 euro. Voorbeeld: het overtreden van de bepalingen van algemeen verbindend verklaarde cao's (buiten enkele bijzondere cao's voor wie het Ssw. een eigen sanctieniveau voorschrijft).
- **Niveau 2:** matig zware inbreuken, strafbaar met een strafrechtelijke boete van 50 tot 500 euro of een administratieve boete van 25 tot 250 euro. Voorbeeld: arbeid laten verrichten buiten de in het arbeidsreglement vermelde werkroosters.
- **Niveau 3:** zware inbreuken die worden bestraft met een strafrechtelijke boete van 100 tot 1000 euro of een administratieve

boete van 50 tot 500 euro. Voorbeeld: niet-naleving van de regelgeving omtrent werknemers-welzijn en arbeidsveiligheid.

- **Niveau 4:** zware sociaalrechtelijke misdrijven die bestraft worden met een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en/of een strafrechtelijke boete van 600 tot 6 000 euro, of een administratieve boete van 300 tot 3 000 euro. Voorbeeld: het arbeid laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België

Opmerking: het bedrag van de boeten moet worden verhoogd met de opdecimen, wat concreet betekent dat de boeten moeten worden vermenigvuldigd met 5,5.

Uit dit getrapte systeem blijkt de 'depenalisering' van de minder erg geachte overtredingen: zij worden voortaan enkel of hoofdzakelijk afgehandeld via de administratieve weg.

Voorts actualiseert het Sociaal Strafwetboek enkele bevoegdheden van sociale inspecteurs en legt de klemtoon op hun advies- en raadgevende opdracht. Werkgevers die zich geconfronteerd zien met bepaalde dwangmaatregelen (bv. inbeslagname en verzegeling van informatiedragers zoals laptops) kunnen daartegen een rechtsmiddel aanwenden.

Het Sociaal Strafwetboek treedt in werking op 1 juli 2011, tenzij de Koning in de tussentijd een vroegere datum bepaalt. Enkel de bepalingen over de niet-naleving van algemeen verbindend verklaarde cao's kennen een overgangsregime.

[top](#)

Slachtoffers van medische ongevallen niet langer in de kou?

Sophie Marysael

Advocaat

sophie.marysael@crivits-persyn.be

Na een jarenlange zoektocht en enkele vergeefse pogingen, ambieert de Belgische wetgever thans een oplossing te bieden aan patiënten die zich als gevolg van een medische fout of een therapeutisch risico geconfronteerd zien met dure en tijdrovende gerechtelijke procedures vooraleer hun schade vergoed te krijgen.

De wet betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg (Wet Medische Ongevallen) laat het medisch aansprakelijkheidsrecht een andere gedaante aannemen. Het gemeen,

TBBR 2011, afl. 2, 97). Maar er is meer. Zelfs als een bepaalde wet niet de onontvankelijkheid van de vordering voorschrijft, kan een vordering toch nog stranden op andere formele gronden. Dit is in het bijzonder zo bij inbreuken op de wettelijke bepalingen die de toegang tot een (gereguleerd) beroep regelen. Dergelijke regelgeving is immers doorgaans van openbare orde. Al wat gebeurt in strijd met een regel van openbare orde, is absoluut nietig. Eerder was het Hof van Cassatie al onverbiddelijk voor een vastgoedmakelaar die niet was ingeschreven in het BIV (Cass. 29 november 2007): hij kreeg geen enkele commissie. Ook in het hoger aangehaald arrest moest de aannemer het (deels) ontgelden.

klassieke aansprakelijkheidsrecht dat wordt aangewend bij de procedure voor de rechtbanken en waarbij het slachtoffer moet bewijzen wie in fout is en hoe deze fout in oorzakelijk verband staat met de schade die hij lijdt, blijft behouden. Daarnaast biedt de wetgever de patiënt nu ook een tweede “spoor” aan via het Fonds voor medische ongevallen.

In tegenstelling tot het “gerechtelijke” spoor, is de weg naar het Fonds zeer laagdrempelig. Een verzoek tot schadevergoeding kan louter via aangetekend schrijven worden ingediend. De procedure zelf is kosteloos, minnelijk en kent een snellere afhandeling.

Na kennis te hebben genomen van het verzoekschrift van het slachtoffer, waarin advies wordt gevraagd omtrent de eventuele aansprakelijkheid en de ernst van de schade, trekt het Fonds de zaak naar zich toe. Zo zal het Fonds, en niet de patiënt, alle noodzakelijke informatie opvragen om de oorzaken en de gevolgen van de schade te kunnen evalueren. Mogelijks organiseert het Fonds – op haar kosten – een tegensprekelijk deskundigenonderzoek om alles uit te klaren.

Het Fonds zal vervolgens het slachtoffer of zijn rechthebbenden in vier gevallen vergoeden:

- Vooreerst komt het Fonds tussen indien er sprake is van ernstige schade zonder dat hierbij de aansprakelijkheid van de zorgverlener kan worden weerhouden (voorbeeld: ziekenhuisbacterie).
- Voorts zal het Fonds tot vergoeding overgaan wanneer de aansprakelijkheid in hoofde van de zorgverlener vaststaat, doch zijn aansprakelijkheid niet voldoende gedekt is door een verzekeringsovereenkomst.
- Een derde geval waarin het Fonds tot vergoeding overgaat, is wanneer de zorgverlener of zijn verzekeraar de aansprakelijkheid betwist, doch het Fonds van oordeel is dat de aansprakelijkheid dient te worden weerhouden.
- Ten slotte kan het Fonds een vergoeding uitkeren, indien het voorstel van de arts of diens verzekeraar door het Fonds ontoereikend wordt bevonden.

Indien zou blijken dat het Fonds als gesubrogeerde in de rechten van het slachtoffer een latere procedure tegen de arts of zijn verzekeraar verliest, draagt het Fonds dit verlies zelf en is geen terugvordering van de eerder aan het slachtoffer uitbetaalde vergoeding mogelijk.

Voorname wet is al van kracht sedert begin april 2010, maar het blijft – bij gebrek aan een regering – voorlopig nog even wachten op het Koninklijk Besluit dat voorziet in de oprichting van het Fonds.

Hoewel deze wet zowel door patiënten, zorgverleners (zo kan met een procedure voor het Fonds de negatieve publiciteit verbonden aan een gerechtelijke uitspraak vermeden worden) als verzekeraars positief wordt

ontvangen, blijft de vraag of het Fonds de hoge verwachtingen zal kunnen inlossen.

[top](#)

www.crivits-persyn.be

Ezelstraat 25 B-8000 BRUGGE | T +32(0)50 33 82 91 | F +32(0)50 47 16 59 | advocaten@crivits-persyn.be

CVBA CRIVITS & PERSYN ADVOCATENKANTOOR | ONDERNEMINGSNR. 0446.760.521
